Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (Judecător Sîrbu Victor)
Dosarul nr. 3r-1144/24
2-23027880-02-3r-16092024

D E C I Z I E

24 octombrie 2024 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Dașchevici Grigore

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de Nicolaev Ion împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 27 decembrie 2023, adoptată în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Nicolaev Ion către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, terț Lesnic Sergiu cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile și restabilirea la locul de muncă,

C O N S T A T Ă :

La 22 februarie 2023, Nicolaev Ion a depus acțiune în contencios administrativ către Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, solicitând:

1) anularea răspunsului nr. 35/18-1-N-533/23 din 23.01.2023, prin care a fost respinsă cererea prealabilă înaintată de Nicolaev Ion nr. N-29/23 din 11.01.2023;

2) anularea răspunsului nr. 35/18-1-N-538/23 din 23.01.2023;

3) anularea ordinului nr. 755/ps din 14.12.2022 cu privire la încetarea raportului de serviciu, emis de şeful Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Rosian Vasiloi;

4) restabilirea lui Nicolaev Ion în funcţia de şef al Direcţiei analiza riscurilor şi informaţiei sau într-o funcţie echivalentă cu aceasta, în unitatea din care cu reclamantul s-a încetat raportul de serviciu, începând cu data de 15 decembrie 2022;

5) achitarea lui Nicolaev Ion a salariului pentru absenţa forţată de la locul de muncă prevăzut de art. 90 alin. (2) lit. (a) al Codului muncii;

6) încasarea prejudiciului moral în mărime ce trei salarii medii lunare ale lui Nicolaev Ion;

7) încasarea cheltuielilor de judecată, transport și asistenţă juridică, care vor fi suportate în prezentul proces.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 27 decembrie 2023, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. f) din Codul administrativ, a fost declarată inadmisibilă acțiunea reclamantului Nicolaev Ion cu privire la încasarea de la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră în beneficiul lui Nicolaev Ion a prejudiciului moral în mărime de trei salarii medii lunare.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 27 decembrie 2023, acțiunea înaintată de Nicolaev Ion a fost admisă parțial. Astfel, s-a anulat răspunsul IGPF nr. 35/18-1-N-533/23 din 23.01.2023, prin care a fost respinsă cererea prealabilă și ordinul IGPF cu nr. 755/ps din 14.12.2022 cu privire la încetarea raportului de serviciu. S-a obligat Inspectoratul General al Poliției de Frontieră să emită actul administrativ individual prin care să îl restabilească pe Nicolaev Ion în funcţia de şef al Direcţiei analiza riscurilor şi informaţiei sau într-o funcţie echivalentă cu aceasta, în unitatea din care cu reclamantul s-a încetat raportul de serviciu. S-a obligat Inspectoratul General al Poliției de Frontieră în condițiile legii să-i achite lui Nicolaev Ion, salariul pentru absența forțată de la muncă. În temeiul prevederilor art. 228 alin. (1), art. 195 din Codul administrativ coroborat cu art. 256 alin. (2) din Codul de procedură civilă, hotărârea în partea achitării unui salariu mediu lunar și în partea restabilirii în funcție deținută se execută imediat. În rest, pretențiile reclamantului au fost respinse ca neîntemeiate (f.d. 39, 63-94, vol. II).

Pe 10 ianuarie 2024, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a contestat cu apel hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 27 decembrie 2023, solicitând casarea parțială a hotărârii primei instanțe, în partea pretențiilor admise, cu emiterea în partea casată a unei noi decizii, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

La 11 ianuarie 2024, avocatul Leșan Nicolae, în interesele recurentului Nicolaev Ion, a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 27 decembrie 2023, solicitând anularea acesteia, cu trimiterea cauzei la reexaminare în instanța de fond.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a indicat că obiectul litigiului în prezenta cauză este și încasarea prejudiciului moral în mărime de trei salarii medii cauzat prin eliberarea ilicită din funcția deținută de Nicolaev Ion prin actul administrativ individual defavorabil - ordinul emis de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră nr. 755/ps din 14 decembrie 2023 privind încetarea raportului de serviciu.

Partea recurentă făcând trimitere la prevederile art. 89 alin. (1), 90 și 330 din Codul muncii a indicat că în condițiile în care s-a constatat temeinicia cerinței în partea ilegalității ordinului emis de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră nr. 755/ps din 14 decembrie 2023 privind încetarea raportului de serviciu în mod subsecvent urma a fi dispus și încasarea prejudiciului moral. Or, încasarea prejudiciului moral în mărime de trei salarii medii este un capăt de cerere secundar și subsecvent declarării nulității ordinului de concediere și astfel direct condiționat de declararea nulității ordinului de concediere.

Partea recurentă a menționat că consecințele anulării ordinului de eliberare din funcție sunt restabilirea în funcția anterior ocupată, cu aplicarea consecutivă a legislației muncii art. 90 și 330 din Codul muncii. Or, reclamantul în calitate de funcționar public beneficiază de drepturi și garanții de muncă, ce decurg din normele generale ale legislației muncii și ținând cont de particularitățile contractelor administrative.

Partea recurentă consideră eronat argumentul instanței de fond că acțiunea reclamantului în partea pretenției privind repararea prejudiciului moral cauzat este inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. f) din Codul administrativ. În acest sens, menționând că recurentul/reclamant a respectat calea prealabilă de soluționare a cauzei, fapt confirmat prin cererea prealabilă din 11 ianuarie 2023, anexată la materialele cauzei.

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate cu circumstanțele de fapt ale cauzei, partea recurentă a constatat că acțiunea depusă de recurent/reclamant a fost depusă în instanța de contencios administrativ în termen, cât și cu respectarea proceduri prealabile, din care motive, instanța de fond urma să se expună asupra fondului cerinței cu privire la repararea prejudiciului moral.

Partea recurentă a mai relevat că atât legislația muncii, cât și jurisprudența reglementează obligația angajatorului la repararea prejudiciului moral în caz de privare ilegală de posibilitatea de a munci, care nu poate fi mai mic decât un salariu mediu lunar al salariatului. Astfel, în speță a fost constatat cu certitudine faptul că, Nicolaev Ion a fost eliberat din funcție ilegal, ultimul fiind privat abuziv de posibilitatea de a munci, circumstanță ce cauzează un disconfort moral și implică un prejudiciu în acest sens.

Partea recurentă a punctat că în condițiile în care Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a folosit munca salarială în raport cu Nicolaev Ion, prevederile Codului muncii au o aplicabilitate directă în ceea ce privește garanțiile, principiile, drepturile și obligațiile de bază, dacă legea specială nu prevede altfel. Astfel, instanța de fond urma să stabilească temeinicia acestor pretenții în dependență de admiterea pretenției inițiale.

În materie de drept, recursul a fost întemeiat în baza prevederilor art. 15, 27 alin. (1), 55, 56 alin. (1) și (2), 59 alin. (1) și (5), 75 alin. (2) și (4), 80 alin. (7), 81, 389 alin. (7), 429 alin. (1), 430 lit. a), 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă și art. 241- 242 din Codul administrativ.

La 20 iunie 2024 cauza nominalizată a fost repartizată în mod aleatoriu, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, spre examinare în ordine de apel judecătorului raportor Dașchevici Grigore.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 3 septembrie 2024, s-a ridicat cauza de la examinare în ordine de apel și s-a transmis în Secția de evidență și documentare procesuală, pentru repartizarea în mod aleatoriu prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, a cererii de recurs depusă de avocatul Leșan Nicolae în

interesele recurentului Nicolaev Ion împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 27 decembrie 2023, pentru a fi examinată cu prioritate de instanța competentă jurisdicțional.

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 16 septembrie 2024, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, recursul a fost repartizat spre examinare în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere.

Astfel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ a notificat intimatul Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și terțul Lesnic Sergiu.

La 18 octombrie 2024, intimatul Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Nicolaev Ion și menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 27 decembrie 2023.

Terțul Lesnic Sergiu nu a depus referință și nu și-a manifestat poziția în nici un fel.

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătoreşti nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*”.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluționeze recursul*”.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul (recursul) se declară inadmisibil, în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă*

după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2); f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin. (1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată".

Completul judiciar stabilește că, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani a emis încheierea recurată la 27 decembrie 2023, fiind notificată recurentului la 2 ianuarie 2024 (f.d. 72). Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază recursul declarat de Nicolaev Ion la 11 ianuarie 2024, ca fiind depus în termenul prevăzut de Lege. La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de Nicolaev Ion, motiv din care, recursul urmează a fi judecat în fond.

Subsumând normele procesuale și starea de fapt constatată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul*".

Alineatul (3) al aceluiași articol, prescrie că, „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*".

Din materialele cauzei rezultă că, potrivit ordinului nr. 755/ps din 14 decembrie 2022 cu privire la încetarea raportului de serviciu, Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră, a dispus:

„*1. Încetează raportul de serviciu al comisarului-şef Nicolaev Ion, Şef al Direcţiei analiza riscurilor a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, de pe 15 decembrie 2022 (800715).*

A achita o compensaţie bănească pentru 24 zile de concediu anual nefolosit pentru anul 2017, 35 zile de concediu anual nefolosit pentru anul 2018, 04 zile de concediu anual nefolosit pentru anul 2020 şi 27 zile de concediu anual nefolosit pentru anul 2021.

La data eliberării vechimea calendaristică în serviciul public pentru achitarea indemnizaţiei de eliberare constituie 19 ani 06 luni 17 zile.

2. În conformitate cu prevederile Legii nr.133 din 17.06.2016 privind declararea averii şi a intereselor personale, funcţionarii publici, inclusiv cu statut special, sunt atenţionaţi privind obligaţia de a depune declaraţia de avere şi interese personale, în formă electronică prin intermediul Serviciului electronic disponibil pe pagina web oficială a Autorităţii Naţionale de Integritate în termen de 30 de zile de la data

angajării, numirii în funcţie,încetării raportului de serviciu, precum şi anual pînă la 31 martie, iar în situaţia suspendării raporturilor de muncă ori de serviciu, dacă durata suspendării este de un an fiscal sau mai mare, în termen de 30 de zile, după reîncadrarea în funcţie.

3. Direcţia management resurse umane se obligă de a aduce la cunoştinţa persoanei vizate în ordin, prevederile prezentului act administrativ, contra semnătură, în termenele prevăzute de legislaţie".

La 11 ianuarie 2023, Nicolaev Ion a depus cerere prealabilă către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, prin care a solicitat:

1. admiterea cererii prealabile;

2. anularea ordinului IGPF cu nr.755/ps din 14.12.2022;

3. restabilirea angajatului Nicolaev Ion în funcţia deţinută de până la încetarea raportului de serviciu, începând cu data de 15 decembrie 2022, din care a fost concediat ilegal;

4. achitarea lui Nicolaev Ion a despăgubirii financiare pentru întreaga perioadă de absenţă forţată de la muncă, prevăzută de art.90 alin. (2) lit.(a) al Codului muncii;

5. compensarea prejudiciului moral cauzat domnului Nicolaev Ion în mărimea a cinci salarii medii lunare;

6. emiterea actului administrativ individual favorabil de numire în funcţia de şef al Direcţiei analiza riscurilor şi informaţiei a şefului Direcţiei analiza riscurilor comisar - şef Nicolaev Ion conform prevederilor legale.

Prin decizia nr. 35/18-1-N-533/23 din 23 ianuarie 2023, autoritatea publică a respins cererea prealabilă depusă de Nicolaev Ion.

La 22 februarie 2023, Nicolaev Ion a depus prezenta acțiune în contencios administrativ către Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, solicitând:

1) anularea răspunsului nr. 35/18-1-N-533/23 din 23.01.2023, prin care a fost respinsă cererea prealabilă înaintată de Nicolaev Ion nr. N-29/23 din 11.01.2023;

2) anularea răspunsului nr. 35/18-1-N-538/23 din 23.01.2023;

3) anularea ordinului nr. 755/ps din 14.12.2022 cu privire la încetarea raportului de serviciu, emis de şeful Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Rosian Vasiloi;

4) restabilirea lui Nicolaev Ion în funcţia de şef al Direcţiei analiza riscurilor şi informaţiei sau într-o funcţie echivalentă cu aceasta, în unitatea din care cu reclamantul s-a încetat raportul de serviciu, începând cu data de 15 decembrie 2022;

5) achitarea lui Nicolaev Ion a salariului pentru absenţa forţată de la locul de muncă prevăzut de art. 90 alin. (2) lit. (a) al Codului muncii;

6) încasarea prejudiciului moral în mărime ce trei salarii medii lunare ale lui Nicolaev Ion;

7) încasarea cheltuielilor de judecată, transport și asistenţă juridică, care vor fi suportate în prezentul proces.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 27 decembrie 2023, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. f) din Codul administrativ, a fost declarată inadmisibilă acțiunea reclamantului Nicolaev Ion cu privire la încasarea de la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră în beneficiul lui Nicolaev Ion a prejudiciului moral în mărime de trei salarii medii lunare.

În susținerea poziției sale, prima instanță a reținut că „*părțile reclamante sunt în drept să înainteze autorității o acțiune cu privire la repararea prejudiciului/despăgubirilor cauzate prin activitatea administrativă ilegală, din data în care hotărârea instanţei de judecată prin care s-a anulat actul administrativ ilegal a rămas definitivă. Respectiv, conform prevederilor legii specificate, cererea privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act administrativ individual sau normativ ilegal, poate fi depusă după ce hotărârea instanţei de judecată prin care s-a anulat actul administrativ ilegal a rămas definitivă, or, termenul general începe să curgă din această dată. În acest sens se remarcă că, decizia autorității publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual care poate fi contestat separat în instanța de contencios administrativ numai după respectarea procedurii prealabile*”.

Instanța de recurs apreciază ca fiind absolut întemeiată soluția instanței de fond și ca neîntemeiate argumentele recurentului expuse în cererea de recurs, din considerentele ce succed.

Prin prisma articolului 3 din Codul administrativ, „*legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ținându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept*”.

În temeiul art. 20 din Codul administrativ, „*dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod*”.

Potrivit art. 39 alin. (2) din Codul administrativ, „*orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente*”.

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, „*orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ*”.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) și (2) lit. f) din Codul administrativ, „*instanţa verifică din oficiu dacă sunt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios*

administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: nu sunt întrunite condiţiile prevăzute la art. 208".

Conform art. 208 din Codul administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Astfel, Codul administrativ, instituie ca principiu, obligația respectării parcurgerii succesive a etapelor de intentare a unei proceduri de contencios administrativ, și anume: respectarea procedurii prealabile, și doar ulterior înaintarea acțiunii în decurs de 30 de zile, de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut pentru soluţionarea acesteia; sau data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

Prin urmare, procedura prealabilă este o garanţie de apărare suplimentară a persoanei afectate print-un act administrativ individual, şi totodată o modalitate de auto-corecţie a autorităţii publice din perspectiva respectării conform art. 21 din Codul administrativ a principiului legalităţii administraţiei publice.

Cererea prealabilă ca instituţie juridică nu reprezintă o simplă formalitate, de aceea orice autoritate publică este obligată să examineze cererea ca un mijloc legal şi efectiv de protecţie a persoanei împotriva intervenţiilor puterii publice prin intermediul actului administrativ individual. De fiecare dată instanţa de judecată verificând legalitatea activităţii administrative a autorităţilor publice efectuează un control judecătoresc efectiv şi asupra legalităţii deciziilor de soluţionare a cererilor prealabile, care în esenţă constituie un tot întreg cu actul administrativ individual.

Completul judiciar ține să menționeze că, art. 53 alin (1) din Constituție prevede că, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Conform art. 10 alin. (2) din Codul administrativ, „*decizia autorităţii publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual*".

Art. 167 alin. (4) din Codul administrativ, prevede că, „*dacă prin cererea prealabilă se solicită şi repararea prejudiciului, atunci cererea privind repararea prejudiciului se examinează de autoritatea publică emitentă în procedură administrativă separată*".

Iar, conform art. 60 alin. (3) din Codul administrativ, „*în cazul depunerii cererii privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act administrativ individual sau normativ ilegal,* ***termenul general începe să curgă din data în care hotărârea instanţei de judecată prin care s-a anulat actul administrativ ilegal a rămas definitivă****. Dacă autoritatea publică a anulat un act administrativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care decizia cu privire la anularea actului administrativ ilegal a rămas incontestabilă*".

În conformitate cu art. 140 din Codul administrativ, „*un act administrativ individual obţine puterea lucrului decis atunci cînd nu mai poate fi contestat nici pe cale prealabilă, nici prin acţiune în instanţa de judecată competentă*”.

Respectiv, conform prevederilor legale specificate, cererea privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act administrativ individual sau normativ ilegal, poate fi depusă după ce hotărârea instanţei de judecată prin care s-a anulat actul administrativ ilegal a rămas definitivă, or, termenul general începe să curgă din această dată. În acest sens se remarcă că, decizia autorităţii publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual care poate fi contestat separat în instanța de contencios administrativ.

În condițiile descrise *supra* nu pot fi reținute argumentele reprezentantului recurentului expuse în motivarea recursului în vederea anulării încheierii recurate, or, legea prevede expres că soluționarea chestiunii referitoare la repararea prejudiciului, inclusiv moral, se realizează printr-un act administrativ individual în cadrul unei proceduri administrative separate.

Mai mult, enumerând limitativ felurile acțiunilor în contencios administrativ (art. 206 din Codul administrativ), instanța de recurs menționează că, Codul administrativ nu prevede posibilitatea formulării pretenției accesorii de reparare de prejudicii materiale și/sau morale, iar în temeiul art. 224 din Codul administrativ, „*examinând acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri:*

a) în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale;

b) în baza unei acţiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă şi obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenţiei reclamantului de emitere a actului este întemeiată;

c) în baza unei acţiuni în realizare, obligă la acţiune, tolerare sau inacţiune, dacă o astfel de pretenţie a reclamantului este întemeiată;

d) în baza unei acţiuni în constatare, constată existenţa sau inexistenţa unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul;

e) în baza unei acţiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul;

f) respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e)".

Prin urmare, prevederile Codului administrativ nu acordă prerogativa instanței de contencios administrativ de a dispune încasarea cărorva sume cu titlu de prejudiciu.

Instanța de recurs reiterează că, accesul la justiție poate fi limitat, în special prin instituirea condițiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere. Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporţionalitate între interesul persoanei şi scopul legitim urmărit (*Guerin contra Franţei*, 29 iulie 1998, § 37). Totuşi, limitările nu trebuie să reducă la zero esenţa acestui drept. Regulile de procedură au scopul de a asigura o bună administrare a justiţiei şi, în special, a asigura securitatea raporturilor juridice, iar cei implicaţi în proceduri trebuie să se aştepte ca aceste reguli să fie aplicate (*Miragall Escolano ş.a. contra Spaniei*, 25 ianuarie 2000, § 33). Curtea Europeană a statuat că, dincolo de limitele care circumscriu conţinutului acestui drept, există loc pentru restrângeri aduse implicit.

Dreptul de acces la o instanţă de judecată impune, prin însăşi natura sa, a fi reglementat de către stat, reglementare care poate fi variabilă în timp şi spaţiu, în funcţie de nevoile şi resursele comunităţii şi ale indivizilor (*Ashingdane contra Regatului Unit al Marii Britanii*).

Plus la aceasta, instanța de recurs notează că, o astfel de soluţie este compatibilă cu respectarea garanţiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale.

În lumina celor expuse, raportând circumstanţele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că concluziile expuse în încheierea instanţei de fond sunt legale și întemeiate, actul procesual al instanței de fond răspunde pe deplin exigențelor de motivare și legalitate, iar argumentele invocate de către recurent urmare a analizei detaliate au fost apreciate de Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ca fiind lipsite de substanță juridică obiectivă, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 27 decembrie 2023.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Nicolaev Ion.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 27 decembrie 2023.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Dașchevici Grigore